

ли да вървят на гости.

Стигнали до една гора и когато навлезли в нея, жената поискала да изпее една песен на мъжа си в тази гора. Мъжът възразил: „Слушай жено, точно сега сме в корията и не бива тука да се пее, защото тука има 40 разбойника, които крадат и убиват. Ще излезнат, ще ме хванат и ще ме убият, а теб ще те разкарват буйно време”. Жената не могла да се сдържи: „Не, не, не, твоето казване няма да бъде, но моето ще стане”. И вдигнала глас да пее. Както казал мъжът, така и станало.

Дошли разбойниците, хванали жената, хванали мъжа, завързали му врата и ръцете и го закачили на едно дърво. Под дървото запалили огън да го пекат жив. Видял мъжът огънят под него, уплашил се и замолил щерката да го отвърже. А тя му отговорила: „Не мога, тате, да ти отрежа въжетата, страх ме е от майка ми, тя е тука, страх ме е да не ме бие”. Тогава мъжът се обърнал за помощ към сина си: „Яла, синко, яла, макар, че си малък. Я се хвани за краката ми, рипни върху мене да се хванеш. Вземи нещо, та отрежи въжетата, защото вече горя”. Момчето се качило върху него и започнало да реже въжето с чекийка. Обаче заедно с въжето, реже и месата. Момчето се уплашило и казало: „Татко, аз ти отрязах и месото”, а баща му отговорил: „Режи, режи, сине, не се плаши”. И синът му отрязал въжетата, заедно с част от краката му. Бащата прехвърлил сина настрани от огъня, паднал в огъня и като излязъл от там хванал своето момиче, отрязъл и главата, след това хванал жена си и отрязъл и нейната глава. Взел двете глави и тръгнал към дома на тъщата и тъста си.

Като стигнал там, застанал на двора, повикал ги да видят какъв хубав армаган им носи. Изкарал от торбата главите на дъщеря си и жена си и ги показал на баба си. А тя като видяла това му казала: ”Защо бе, синко, защо така направи, та погуби дъщеря ми и внучката ми? Какво стана?” Разказал мъжът какво се случило, как са тръгнали на гости към тях и как жена му не го послушала, после как не му помогнала и за малко да си отиде от този свят, ако сина му не го освободил.... Изслушала бабата разказа, разбрала го. Извела другата си дъщеря и му я подала: „На, вземи синко, вместо лощата си дъщеря, ей тая ще ти дам”. Мъжът взел другата дъщеря, заминали си” (Колелото се върти 2002: 40-41).

И в делник, и в празник циганката/ ромката е с мъжа си.

И за хубаво, и за лошо е до него. „Тези цигани са от мръсните турски мохамедани: Ахмед, Хасановци... Като кондисали* през лятото в покосе-

* кондисам, от турски – отсядам